

znano, kdo da so prostozidarji ali framasoni, če pa kdo ne ve, mu povem. Prostozidarji so skrivna družba, ki se pred svetom kaže nedolžno in zatrjuje, da je njen namen, pomagati bližnjemu, pospeševati vedo in umetnosti, da je pravična proti vsem veram in da se v politiko ne meša. Tako slepi lahkoverne ljudi, v resnici pa je v tej družbi nakopičena vsa peklenska hudobija. Laž, tatvina, goljufija, prešestovanje, umor, to so pri njih čednosti. Njih namen je uničiti vse vere, pred vsem pa katoliško, in v to se poslužujejo najostudnejših sredstev. Če jim je kaka imenitna oseba na poti, jo umorijo. Dokazalo se je, da prostozidarji kradejo posvečene hostije in jih prebadajo v svojih skrivnih shodih, dokazalo se je tudi, da nekatere družbe častijo samega satana; na Laškem imajo zastave s sliko hudičeve.

V taki družbi je bil Zola celih 30 let. Rodil se je l. 1840. blizu Turina. Študiral je matematiko ali računstvo. Kot dvajsetletni mladenič se je družil s puntarji in je bil zaradi tega pregnan z Laškega. Ob času poljske ustaje je prišel celo na Poljsko, da bi se bojeval proti Rusom. L. 1870. se je stalno nastanil v Egiptu, kjer je dosegel velike časti na dvoru kediva ali egiptovskega podkralja. Tukaj je ustanovil prostozidarsko ložo ali družbo in postal njen »veliki mojster«. Mnogo Turkov je pridobil za ložo in jo razširil po vsem Egiptu. Bil je zagrizen sovražnik krščanske vere. Pred nekaterimi leti se je vrnil na Laško in se je blizu Rima kupil vilo Kastel di Leva. Zraven njegovega posestva je cerkva »Madonna del Divino Amore« — Marija od božje ljubezni.

Tukaj je živel mirno kakih pet let. Večkrat je šel tudi v cerkev, pa ne da bi molil, marveč da bi se norčeval iz pobožnega ljudstva. — Nekega dne si na treh krajih zlomi nogo. Dva cela meseca je ležal v postelji v strašnih bolečinah. Potem se je vzdignil sicer iz postelje, toda noga ni bila več zdrava. Moral je hoditi po brgljah. Neke noči pa je imel čudne sanje. Sanjalo se mu je, da je prišel v ono cerkvico, ki je bila popolnoma prazna in zapuščena. Oltarji so bili goli, nikjer nikakšne podobe, ne sveče, ne drugega okrasja. Ko se je vračal iz cerkve, sreča na pragu čudovito lepo gospo z detetom na rokah.

Neznana gospa ga milo pogleda in nagovori: »Pa si ti tudi prišel v cerkev? Kaj pa to, vidim, da si hrom, postavi se vendar na svoje noge in vrzi proč te brglje.«

V tem se prebudi in pokliče svojo ženo, ki je bila Grkinja in goreča častilka Matere božje. Pové ji, kaj se mu je sanjalo, ona pa ga vspodbuja, naj zaupa na Mater božjo. Potem se je vzdignil iz postelje in se spustil na tla. Pa glej! — noga je bila popolnoma zdrava, nikakšne bolečine ni čutil, kakor bi si je nikdar ne bil zlomil. To ga je nogočno potreslo. Začel je dvomiti o prostozidarstvu, premišljevali in iskati resnico.

Svoje čudežno ozdravljenje je napisal na pergament in z brgljami vred obesil v cerkvi pri velikem oltarju, da si jih vsak lahko ogleda. Toda led od njegovega srca se je le polagoma odtajal. Katoliški veri se je bil popolnoma odtujil, zatorej ga je stalo mnogo truda, da je prišel do resnice. Še enkrat je odšel v Egipt, od koder se je vrnil nedavno. — V Rimu mu dá neki menih Marijino svetinjo, katero je sprejel in poljubil. Dne 25. marcija letošnjega leta so rimski katoličani napravili božjo pot v prelepo cerkev Marije Snežne ali S. Marija Madžore. Tudi Zola je prišel tje in dobil blagoslov z Najsvetejšim. Odslej je nastal obrat v njegovi duši. Študiral je, tuhtal in se posvetoval z učenimi in vrnimi možmi, da bi našel resnico.

Namen božje poti dne 25. marcija je bilo spreobrnjenje grešnikov, zlasti prostozidarjev. In prošnja ni bila zastoj. Ravno tisti duhovnik, ki je takrat podelil blagoslov, je dne 18. majnika odvezal poglavarja pro-

stozidarjev. Očitno je Zola v cerkvi prebral in podpisal pismo, da je bil 30 let v hudobni družbi, da je napravil mnogo pohujšanja, pa da je spoznal hudobne naklepe prostozidarstva, da se kesá in prosi sv. očeta papeža, da bi bil zopet sprejet v naročje sv. kat. cerkve, v kateri ga je bila pobožna mati izredila. Po dolgih in dolgih letih je izgubljen sin sprejel zopet angeljski kruh; vsi navzoči so bili globoko ganjeni. Silno veselje je nastalo med vsemi vrnimi kristijani, še bolj so se pa veselili tega dogodka angelji, ki imajo večje veselje nad enim grešnikom ki pokoro dela, kakor nad devetindevetdeset pravičnimi.

Marija je na tem možu tako očitno pokazala, da je »priežališče grešnikov«, da ne more nikdo tajiti. V zahvalu za tako veliko in očitno milost, so rimski katoličani napravili božjo pot v cerkev Madonna del Divino Amore. — Framazonski listi pa osramočeni — molče.

Smešnica. Trgovca K. in V. se pričkata, kateri je bolj premeten in spreten. K. reče: »Verjamite, da jaz vas stokrat prej prodam, ko vi mene enkrat.« — V. se odreže: »Verjamem, kajti za vas bi nihče niti belica ne hotel dati!«

Razne stvari.

Domače. (Milostivi knezoškoč) se prihodnjo soboto popoldne odpeljejo birmovat v kozjansko dekanijo. Sv. birma bode dne 7. junija v Podčetrtku, 8. v Olimju, 9. v Bučah, 10. v Polju, 11. pri Sv. Petru pod Sv. gorami, 13. v Podsedri, 14. v Kozjem, 15. v Pilštanju, 16. na Prevorju, 17. pri Sv. Vidu na Planini, 18. na Planini in 19. v Dobjem.

(Shoda zaupnih mož) na Ptuj dne 25. maja ni sklical deželni poslanec g. dr. Fr. Jurtela. Bilo je sicer ondi nekaj slovenskih mož, ki so se pogovarjali o tem in onem, toda vsa stvar je bila popolnoma zasebna. Toliko v pojasnjenje, da naše zadnje novice kdo krivo ne tolmači!

(Pravico javnosti) je naučno ministerstvo dne 20. maja podelilo privatnemu ženskemu učiteljsku častitih šolskih sester v Mariboru. Vsled tega se že letos tukaj vrši zrelostni izpit za četrtoletnice. Ta ministerski odlok pač najlepše priznava izvrstno delovanje čč. šolskih sester mariborskih.

(Odbor »Slovenskega društva«) je imel v ponedeljek, dne 1. junija v Mariboru sejo. Bil je razgovor o sedanjem političnem položaju in o shodih, katere namerava društvo letos prirediti.

(Imenovanja.) Okrajni sodnik v Gornjem gradu, g. dr. Viktor Wagner, je imenovan tajnikom pri okrožnem sodišču v Celju, v Gornji grad pa je premeščen okrajni sodnik g. dr. Josip Fraidl iz Črnomlja.

(Vrl dijak umrl.) Dne 30. maja je pri Sv. Benediktu v Slov. goricah umrl za jetiko Matevž Estrin, četrtošolec mariborske gimnazije. Bil je odličan dijak in zelo pobožen mladenič. Škoda zanj! Naj v miru počiva!

(Poštno ime) Sv. Barbara pri Vurbergu želijo spremeniti v »Sv. Barbara pod Mariborom«, ker časopisi in druge pošiljatve gredo mesto tja, dol k Sv. Barbari v Halozah in večkrat se le za sedem dnij pridejo na pravo mesto.

(Nezgoda na železnici.) Na binkoštni ponedeljek zvečer ob 3/4 10. je lokalni vlak pri Rimskih toplicah povozil Matija Ožeka, pomožnega čuvaja. Ko je službeno šel po železnici, prijel ga je želodčni krč, da se ni mogel vlaku izogniti.

(Ustni zrelostni izpit) ali matura bode na mariborski gimnaziji dne 30. junija in dne 1. julija. Osmošolcev je letos sedemnajst.

(Obsodba). Pred porotniki v Celju je oni dan stal Anton Čagran, pomožni učitelj iz ljutomerskega okraja, zaradi grdega pohujšanja šolske mladine. Obsodili so ga na 6 let težke ječe. Ta slučaj si naj dobro zapomnijo šolske oblasti! Ni vsako »peto kolo« dobro za šolski poduk!

(Morilec svoje žene). Celjsko porotno sodišče je kajzarja Marka Kurjo zaradi umora svoje žene obsodilo na smrt na vešalah, njegovo soobtoženo ljubimko Ano Muršec pa oprostilo.

(Vinogradniki, skropite!) Proti strupeni rosi ali peronospori pomaga edino le škropljenje z modro galico. O tem se je pač v zadnjih letih vsakdo prepričal, kdor naravnost ni slep. Zato opominjamo, da je čas za prvo škropljenje že, preden začne grozdje cvesti. Ljubi Bog letos obeta obilo na zdravem trsu, torej ne zamudite vi storiti svoje, da si ohranite božji dar!

(Strela in požar.) Od Sv. Barbare pri Vurbergu se nam poroča: Dne 23. maja je strela udarila v poslopje Marije Slanič v Žikarcih; ogenj je vse uničil. Dne 26. maja zgodaj pa je sežgala hudobna roka poslopje Jurija Tomažiča v Zimici. Ofer A. Krepek se je komaj rešil s 3 otročiči in ženo, ki se je hudo opekla.

(Zasipalo ga je.) V opekarni Jakoba Macuna v Rogoznici pri Ptujju se je zadnji teden zgodila ta-le nesreča: Zemlja je zasula Franca Lesjaka iz Zabovca, ko je ilo kopal v jami. Sicer so ga drugi delavci hitro rešili, toda bil je tako hudo poškodovan, da je kmalu potem umrl.

(Samomor.) V vojaški ječi v Mariboru se je umoril vojak Friderik Arnhofer, mesarjev sin iz Lipnice. Ker je na straži zaspal, bil je obsojen na štiri mesece ječe; toda kazni ni hotel prebiti, ampak si je v torek, dne 2. junija zasadił kuhinjski nož v srce.

(Žandarsko postajo) in sicer tri žandarje do-
bijo v Muto. Tudi pri Sv. Lovrencu v Slov. goricah se
je ustanovila nova žandarska postaja.

(Strela) je v soboto, dne 30. maja udarila v hišo Blaža Bremca v Ostrožnem pri Celju. Njegovi trije otroci so bili takrat sami doma, in jih je strela samo malo omamila, druge večje škode pa ni naredila.

(Vojaški veteranci) pri Sv. Petru nize Maribora so si za nedeljo, dne 31. maja najeli službo božjo pri Materi božji na Górici. Slovesno sv. opravilo so imeli preč. g. stolni župnik J. Bohine.

(Rop.) V petek, dne 29. maja sta v Hrastniku dva neznana potepuha prijela nekega moža. Eden je zgrabil moža pod vrat, drugi pa ga oropal za 10 gld. Ko sta potem roparja v Trbovljah stopila v vagon, da se peljeta v Ljubljano, prisla je pa žandarmerija in ju odvedla na Laško.

(Nevihta.) V soboto je bila na večih krajih huda nevihta in ploha. Tako je v Trbovljah povodenj poškodovala več mlinov in jezov ter odnesla občinsko kopalnico. Tudi na južni strani Ljutomera je istega dne bil velikansk nalive, kjer je v Nunski grabi šla precej debela toča.

(Poročila) sta se v Konjicah dne 28. maja gospod dr. Franc Mayer, odvetniški koncipient v Celju, z gospodično Riči Prusovo in gospod dr. Kotnik, sodnijski pristav v Ložu, z gospodično Fini Prusovo.

(Moška beseda.) Od Sv. Barbare niže Maribora nam piše g. Janez Markuš: Gledé na dopis v št. 22. o naši volitvi izjavljam Vam, da sem jaz po rodu in mišljenju Slovenec, nemškutarjev pa sploh v naši občini ni. Dokler se proti slovenski narodnosti ne pregrešim, tako dolgo ne zaslužim zmerjanja. Kadar se pa slovenskemu

rodu na kvar izneverim, slobodno me smete imenovati ne samo nemškutarja, temveč celo iskarijota. — Kar se pa mojih županskih dolžnostij tiče, bodem gledal in si prizadeval po mogočnosti, da jih bodem spolnjeval natanko v zadovoljnost uradnijam, svojim občanom, v pravo korist občine Korene v vedni složnosti z odboro-vimi sklepi.

(Nesreča v rudokopu.) Dne 30. maja sta v Trbovljah v rudokopu razstreljala premogovo pečino Jožef Blinc in Franc Škof. Ker nista bila dovolj previdna, je strel prvega močno ranil, drugega pa ubil. Dne 12. maja pa je padel premogar Jožef Vratanar v 13 metrov globok rov in se ubil.

Društvene. (Dijaški kuhinji) v Mariboru sta darovala č. g. Janez Toman, kaplan v Slivnici, 3 gld. in Tereza Rajger od Sv. Martina pod Vurbergom 1 gld.

(Za družbo duhovnikov) so vplačali meseca
maja čē. gg.: Žekar Martin 15 gld., Sušnik Janez 12 gld.
in Kanský Janez 20 gld.

(Društvo »Kmetovalec«) v Gotovljah ima v nedeljo, dne 14. junija ob 1/24. uri popoldne v prostorih gosp. J. Kopriva svoj XIX. občni zbor. Vspored: 1. Pozdrav. 2. Govor o zelenem požlahtnjenju trti; govori potovalni učitelj g. J. Bele. 3. Govor o sajenju dreva; govori g. Fr. Praprotnik. 4. Društveno poročilo. 5. Vpisovanje udov in vplačevanje letnine. 6. Volitev novega odbora. 7. Nasveti. V razvedrilo petje in deklamacije.

(Slov. bralno in pevsko društvo »Maribor«) priredi prih. nedeljo popoldne na Tezni pri »Slovenca« koncert, šaljivo tombolo in prsto zabavo. Vstopnina za ude 10 kr., za neude 15 kr. oseba. Zbirališče v Mariboru pri g. Nekrepu; skupni odhod ob 3. uri popoldne.

Iz drugih krajev. (Kraljica — nuna.) Vojvodinja Adelajda de Braganza, udova portugalskega kralja Dom Miguela, rodom kneginja Löwenstein, je stopila pred kratkim v benediktinski samostan Solesmes na Francoskem kot nuna. Kraljica Adelajda je mati nadvojvodinje avstrijske Marije Terezije, udove ravnokar umrlega nadvojvode Karola Ludovika.

(Visoka starost.) V Tiflisu v južni Rusiji je te dni umrla udova Urumsija Arutjanova, stara 120 let. Starka je bila do zadnjega trenutka prilično krepka ter je šivala brez očal.

(O strašanski nesreči,) ki se je v soboto dogodila v Moskvi, poročamo v političnem ogledu. Mrlič je dal car Nikolaj na svoje stroške pokopati, vsaki obitelji, kjer se je kdo ponesrečil, plača tisoč rubljev in za sirote ustanovi poseben zavod. Ranjene je car s carico obiskal, jih tolažil, in ko so mu pripovedovali o grozni nesreči, se je razjokal.

(Vreme na Gornjem Štajarskem.) V sredo dne 20. maja je po noči grmelo, v četrtek nato cel dan deževalo v ravnici, snežilo pa v planinah, kjer še itak imajo po 2 metra na debelo starega snega, in v petek v jutro je tudi po dolinah bil debeli sneg. Ljudje nimajo ondi kaj polagati in tudi živine ne morejo na planine gnati.

(Nadepolna mladina.) V Taboru na Českem so oni dan obsodili 17letnega Švehlo zaradi tatvine na 5 let ječe. Ko ga je gnal jetničar v ječo, je grozil: »Za tako malo dobi človek toliko! A gorje vam, grdi psi, kadar pridem ven. Maščeval se bodem!«

(Nemcu ne!) Nemški kancelar, knez Hohenlohe, je te dni hotel za drag denar nakupiti okoli Podebrada na Českem več kmetij; toda vrli češki kmetje so vse ponudbe odbili, rekoč: »Nemcu ne prodamo svoje zemlje!»

Loterijne številke.

Gradec 30. maja 1896:	89,	7,	75,	31,	3
Dunaj " "	35,	9,	58,	47,	42